

VERHALENEXPEDITIE  
SPAARNDAMMERBUURT  
&  
STAATSLIEDENBUURT

PROEFTUIN WESTERPARK

SAMEN  
BETER

WERKEN AAN VITALE WIJKEN

## INTRO VERHALENEXPEDITIE

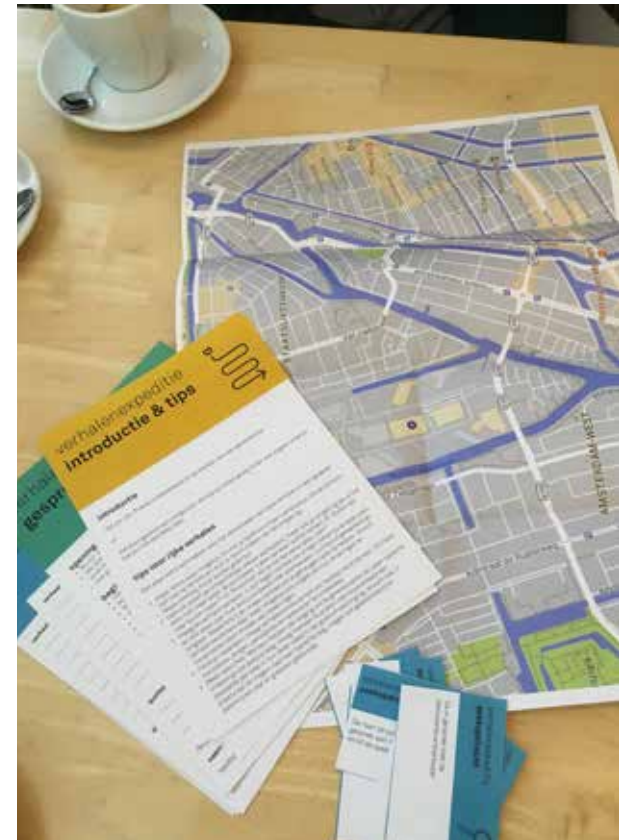
# Hoe beleven bewoners van de Spaarndammer- en Staatsliedenbuurt hun wijk?

---

OM MEER GEVOEL TE KRIJGEN VAN WAT ER IN DE WIJK GAANDE IS EN TE ONDERZOEKEN WAT DE INFORMELE NETWERKEN EN ACTIVATOREN IN DE WIJK ZIJN, HEBBEN WE EEN VERHALENEXPEDITIE GEORGANISEERD. OP DEZE EXPEDITIE GAAN WE ALSOF WE ANTROPOLOGISCH ONDERZOEKERS ZIJN 'OP JACHT' NAAR WAT ER SPEELT IN DE WIJK EN WELKE MENSEN DE SPILFIGUREN ZIJN VOOR SOCIALE INITIATIEVEN. MET EEN OPEN BLIK EN UITNODIGENDE VRAGEN OP ZOEK NAAR VERHALEN.

We gaan op onderzoek uit en dat vereist een open houding. We gaan op pad om vragen te stellen naar de ervaringen van mensen. We zijn dus op zoek naar verhalen en we zijn er niet om oplossingen te brengen. We gaan namens Samen Beter op zoek naar informele netwerken en gaan later kijken hoe we die kunnen verbinden.

We gaan in tweetallen lopend op pad met een aantal algemene 'zoek-opdrachten' om het onderzoek breder te trekken en enkele personen om op te zoeken. Als handleiding een set aan 'open vragen', die het mensen makkelijker moet maken om te vertellen over hun leven in de wijk.



LIDWIEN EN MICHAEL

## In gesprek met Affie in de OBA

Haar naam is Affie. Ze is een Marokkaanse alleenstaande vrouw van in de vijftig. We ontmoeten haar in de OBA waar ze de Knippies bekijkt. Ze wil liever niet op de foto. Ze woont al ruim 30 jaar in de Spaarndammerbuurt. Alle dagen per week werkt ze en komt 's avonds moe thuis. Haar hobby is naaien en ze zet zich in als vrijwilliger in de Koperen Knoop. Hier heeft ze één vriendin gemaakt met wie ze na afloop naar huis loopt.

Een maand geleden breekt haar rechter elleboog en meldt zich ziek. Het gaat nu nog een maand duren. Ze heeft hulp in de huishouding nodig en ze wil meer info over haar pensioen. Ze besluit naar het maatschappelijk werk te gaan in de Horizon. Hier kunnen ze haar alleen maar helpen met haar belasting en verder niks. Ze is teleurgesteld en wordt nog somberder. Gelukkig komt haar vriendin af en toe helpen met koken en boodschappen doen.

Tot voor kort had ze ook een netwerk in de Hebron, een kerk in de Polanenstraat. Maar kortgeleden is het koffieuurtje opgeheven waar ze met andere vrouwen contact had en van alles maakte. Er is een andere dominee gekomen en op die ochtend maakt nu de Voedselbank gebruik van de ruimte.

## DE SPAARNDAMMERBUURT WAS EEN DORPJE BINNEN DE STAD

Affie vertelt dat de Spaarndammerbuurt een dorpje binnen de stad was. Ze voelde zich er altijd welkom. Ze wilde ooit naar Oost verhuizen, of naar de Staatsliedenbuurt, maar dat lukte niet via de woningbouwvereniging. Nu vindt ze dat eigenlijk helemaal niet erg.

Ze vindt het een fijne buurt, vanwege de rust. Het is dicht bij het centrum, dat is handig vanwege haar werk (detacheringen in de horeca). Ze is oproepkracht in de horeca. Soms in Amsterdam, soms bijvoorbeeld bij de Jaarbeurs. Lange dagen, hard werken.

Maar een klein stukje verder heb je in je eigen buurt rust en veiligheid.

IK HEB ME  
JARENLANG INGEZET VOOR  
ANDEREN, MAAR WAAR VIND  
IK HULP VOOR MEZELF?



## KOPEREN KNOOP IS LAAGDREMPELIGER DAN DE HORIZON

Ze ervaart zich niet verbonden met de wijk als community. Er zijn weinig andere Marokkanen, in die zin dat Marokkanen Berbers of Arabisch zijn. Zij is het laatste, er zijn vooral Berbers. En Berbers en Arabieren liggen elkaar niet altijd, er is veel irritatie. Ze ziet zichzelf dichter bij Nederlands staan dan bij Berbers. Ze heeft het idee dat het in de wijk sowieso ieder voor zich is. Je helpt elkaar niet zomaar. Zelfs bij de Koperen Knoop. Sinds haar val krijgt ze nauwelijks hulp, terwijl ze veel niet kan. Er is een vriendin, ook van de koperen knoop. Die helpt haar. Met afwassen, koken en gezelligheid. Maar verder is het ieder voor zich.

De Horizon kent ze zeker, vanaf de jaren 80. Je kan er dansen, sporten, koken. Ze vindt de Horizon streng. Ze accepteren je niet zomaar zoals je bent. Ze hebben strenge regels, je hoort er niet bij. Je mag bijvoorbeeld niet zomaar koffie pakken, dan vragen ze waarom je dat doet, wie je bent, waar je voor komt. De Koperen knoop is veel laagdrempeliger en vriendelijker.

Fijne plekken in de buurt zijn de bieb (tijdschriften lezen, verder niet veel contact met anderen) en de Koperen Knoop, een buurthuis. Daar helpt ze om voor mensen kleding te repareren. Die mensen betalen er

voor, dat geld gaat niet naar mevrouw. Het project heet "reparatiewinkel". Een andere plek is de Hebron Kerk. Daar was elke donderdagochtend met "Conny en haar man" een koffieochtend. Voor alle soorten vrouwen. Iedereen hielp elkaar. Maar het moest weg, er kwam een nieuwe dominee, die was streng. En hij vond ook dat er een vorm van concurrentie was met de voedselbank, ze verkochten/maakten namelijk ook tweedehands kleding. Ze denkt dat eigenlijk de voedselbank (die gelijk na hun bijeenkomst in de kerk zat op donderdagen) hen niet wilde en dat de dominee dat heeft gezegd. De voedselbank was namelijk via hem gekomen, hij is nieuw. Ze mist de ochtendbijeenkomsten. Koffie, gezelligheid, feestjes en verjaardagen met elkaar vieren, voor elkaar zorgen. Affie zou sowieso graag hebben dat het makkelijker en overzichtelijk is om hulp bij problemen te vragen. Ze liep door haar arm bijvoorbeeld tegen van alles aan in de zin van dat ze weinig meer kon, niet kon werken, buitengesloten raakte. Ze raakte er ook wat in de put van. Toen ze bij het maatschappelijk werk aanklopte met haar somberheid gaf het maatschappelijk werk aan alleen te kunnen helpen met papieren invullen voor een uitkering, niet met in de put zitten. Dat is op zich wel praktisch, maar als het al niet goed gaat met je, is papieren invullen moeilijk en niet het allerbelangrijkste. Ze zocht eigenlijk advies, om niet verder af te zakken, of om hulp te krijgen voor dingen die ze niet meer kon

doen vanwege haar arm.

Affie zoekt niet op internet, ze weet niet goed hoe ze met internet om moet gaan. Daar wil ze wel een cursus voor doen, maar ze weet niet hoe. Een paar keer heeft ze er een gevonden, maar die waren juist overdag en dan moet ze werken. Ze heeft ook geen computer (wel een smartphone).

Affie droomt ervan om minder te gaan werken, ze is al 50+. Ze zou graag hulp krijgen om andere werktijden mogelijk te maken, om misschien ander werk te vinden en hulp om een andere woning te zoeken. Haar trap is nu te hoog, ze wil naar de begane grond. Ze kon een keer ruilen, de andere partij (jong stel op de begane grond die meer kamers zocht en Affie had genoeg aan hun appartement). Alles leek rond, maar toen verhoogde de woningbouw de huur van het appartement van mevrouw van 500 naar 700 euro. En dat kon de andere partij niet betalen, dus het ging niet door.

### Inzichten

Zomaar een vrouw die uitvalt bij het arbeidsproces. Ze kan bij het AMW niet terecht voor burenhulp en somberheid. Mogelijk heeft ze dat niet duidelijk aangegeven. We kunnen het AMW vragen hoe ze met dergelijke vragen omgaan en hoe kunnen we ontschotten in het hulpaanbod.

Affie gebruikt geen computer. Ze had een cursus willen doen, maar die worden alleen overdag aangeboden.

LIDWIEN EN MICHAEL

## Bloemen in de Spaarndammerstraat

---

Bloemenkiosk in de Spaarndammerstraat. Eigenaresse heeft de zaak al heel lang en kent veel bewoners. Ze woont vlakbij. Haar binding met de buurt is niet groot. Er wordt veel geklaagd door buurtbewoners over de verkoop van sociale woningbouw aan particulieren. Hierdoor worden woningen uit het bestand gehaald en er is al zo'n tekort. Ze geeft aan dat er vier verschillende kroegen zijn in de buurt met bezoekerstypen: jong, jong en hip, oorspronkelijke bewoners (Volkscafe) en een gemengd cafe. Zelf bekommert ze zich wel om klanten waar het minder goed mee gaat. Als ze een tijd iemand niet heeft gezien, gaat ze informeren wat er aan de hand is.

### Inzichten

Bloemiste is al een oude bewoner/ ondernemer, maar een echte 'buurtbinding' voelt ze niet. Het is maar de vraag of ze daar behoefte aan heeft.

FRANCINE EN HARJO

## Broodkruimels en duiven

---

Vrouw aangesproken in de OBA. Ze komt hier voor de 'Muziek op schoot'-sessie die gratis is te volgen voor jonge kinderen. Mevrouw woont in de buurt en het bevalt erg goed. Vooral de diversiteit spreekt haar erg aan. Ze woont er met haar man en dochtertje. Heb haar gevraagd of ze weleens verwarde mensen in haar straat ziet. Ze verteld over een vervelende situatie die ze kort geleden heeft meegemaakt. Omdat een oudere 'verwarde' vrouw elke keer broodkruimels e.d. rondstrooit op straat en in de tuin, is er veel overlast van duiven (en andere ongedierte). Mevrouw heeft hierop de oudere verwarde vrouw aangesproken maar vervolgens ontstond er een bedreigende/vervelende situatie. Mevrouw heeft toen de wijkagent gebeld en uitleg gegeven. Hierop heeft ze geen terugkoppeling gehad van de wijkagent en dit vindt ze erg vervelend. De verwarde vrouw loopt nog steeds in de straat en strooit de broodkruimels e.d. nog steeds op straat en in de tuin. Mevrouw durft hierop nu geen actie meer te ondernemen (is bang geworden).

Gesproken over de e-community in relatie tot het issue. Mevrouw ziet zeker mogelijkheden om dit voorval bespreekbaar te maken op de e-community zodat er gezocht kan worden naar een oplossing.

### Inzichten

Er is niet over nagedacht om samen met de burens dit probleem op te lossen.



EXPEDITIE-LUNCH  
BIJ SOCIALE WERKPLEK  
BUURTBOERDERIJ ONS  
GENOEGEN

FRANCINE EN HARJO  
**Op zoek naar  
vrijwilligerswerk**

---

Meneer gesproken in de OBA. Hij komt er om te internetten. Woont sinds kort in de wijk en heeft hiervoor in de Amsterdam Noord gewoond. Tot op heden was hij heel blij met de wijk. Vooral de rust t.o.v. Amsterdam Noord vindt hij heel fijn. Hierop doorvragend doelt hij op het aantal kinderen in de straat. Meneer woont alleen en is op zoek naar vrijwilligerswerk. Hiervoor heeft hij net een traject doorlopen van Stichting Mee. Dit heeft helaas niet geleid tot werk. Nu is hij ingeschreven bij een site van de gemeente (dacht hij – wist naam niet meer) waar zijn profiel gematched wordt. Liefst heeft hij vrijwilligerswerk in de buurt.

DE WIJK IS T.O.V.  
AMSTERDAM NOORD  
ZO LEKKER STIL.

ZE BEHANDELEN JE  
ALSOF JE IN DIENST  
VAN ZE BENT. HET IS  
GEWOON NIET GEZELLIG

HIDDE EN MARIUS  
**Volkskoffiehuis**

ER ZIJN ER WEL BIJ  
WAAR JE WÉL MEE KUNT  
OPSCHIETEN, MAAR DIE  
ZIJN ANDERS DAN DE  
REST

Spaarndammerbuurt is niet meer wat het geweest is en zal dat ook nooit meer worden. Dat is in het kort het verhaal van Wilma en een klant waarmee we gesproken hebben tijdens het drinken van een bak koffie. Ondertussen slofte de hond rond, nog vermoeid door de twee rotweilers die haar gezelschap hielden toen ze werd uitgelaten door de uitlaatservice.

Er is volgens de twee een enorme tweedeling tussen oude buurtbewoners die steeds meer verhuizen naar elders en nieuwe buurtbewoners die overdag werken en verder nergens te vinden zijn of aan mee doen. Het komt door de politiek en de economie: er wordt verbouwd en gebouwd voor tweeverdieners met een dikkere portemonnee. Onder anderen op het terrein van de houthavens, waar een compleet nieuwe wijk aan het verrijzen is. Ook woningcorporatie De Key doet er aan mee. Ze noemen het 'renovatie' maar dat doen ze alleen maar omdat ze daarna de huur mogen verdubbelen. In feite gaat het om 'achterstallig onderhoud' want ze hebben al ruim veertig jaar niks aan die huizen gedaan. En nu opeens moeten ze opgeknapt worden. De oude bewoners kunnen het niet meer opbrengen en moeten verhuizen. De stad uit. Er is zodoende helemaal geen sociale woningbouw meer en de gemeente staat het allemaal toe. Vindt het allemaal prima omdat 'de wijk opgewaarderd wordt'. Dat bouwen op het voormalige haventerrein zorgt ook nog eens voor enorme parkeeroverlast in de buurt. Op een zondagavond is er nergens meer plaats.

ER IS WEL WEER EEN  
BAKKER MAAR DAAR KUN JE  
ALLEEN BROOD KOPEN DAT  
JE DEZELFDE DAG MOET  
OPETEN. DAT IS NIKS VOOR  
MENSEN ZOALS WIJ





ALS IK DAN ZIE DAT IEMAND  
IN DE ALBERT HEIJN STAAT  
TE TWIJFELEN TUSSEN EEN  
PAK DOUWE EGBERTS EN EEN  
PAK HUISMERK, BEN IK IN  
STAAT OM DIE PAK DOUWE  
EGBERTS VOOR HAAR AF TE  
REKENEN. DAT MOET TOCH  
KUNNEN, DENK IK DAN

Nieuwe bewoners mixen niet met oude bewoners. Hebben een andere mentaliteit. Ze zijn wel eens geweest om het café voor een feestje af te huren en willen dan meteen weten hoe duur een consumptie is. Wilma heeft het twee keer gedaan maar doet het niet meer omdat ze zich als minderwaardig behandeld voelde. De Gall&Gall slijter aan de overkant verdenkt ze er van dat ze eerst kijken wat hij niet heeft en dan juist dáár naar vragen. Het zijn soms vervelende mensen. En als ze een tweede kind krijgen verkopen ze hun woning weer met winst en zijn ze zo verhuisd.

Daarnaast heb je de bekende beleggers zoals prins Bernhard en Reinoud Oerlemans die hele blokken en ook winkels opkopen en ervoor zorgen dat het karakter van de buurt verandert. In plaats van kleine ondernemers voor alle bewoners komen er nu heel veel horecazaken voor alleen de yuppen. Er is sinds kort geen slagerij meer, er is ook geen gewone bakker meer. De buurthuizen hebben eigenlijk ook geen functie meer. In De Horizon komen we nooit. Er zijn vast nog wel plekjes in de wijk waar dat oude gevoel nog een beetje te vinden is maar we zouden niet weten waar.



## HIDDE EN MARIUS

# Nieuwe buurtbewoners kansen voor ondernemers

---



Het verhaal van een medewerkster in een broodjeszaak die zelf niet in de buurt woont maar wel een en ander weet te vertellen. Bijvoorbeeld dat ze van mensen in de buurt hoort dat ze voor hun dochter een huis in de buurt zouden willen regelen maar dat gaat niet vanwege de ontwikkelingen in de buurt. Voor ondernemers zijn die ontwikkelingen juist goed, denkt ze. Die krijgen nu kansen en worden gestimuleerd. De Spaarndammerstraat is een aantrekkelijke winkelstraat aan het

worden met afwisselende horeca voor mensen die het zich kunnen veroorloven. Voor anderen wordt de drempel inderdaad hoger. Er is niet alleen meer aanloop in de zaak dan vroeger, het publiek is ook multicultureel geworden, onder andere omdat er meer toeristen komen. Oorspronkelijke bewoners stappen niet zo snel een nieuw geopende zaak in. Al sturen nieuwe winkeliers wel vaak een uitnodiging aan de buurtbewoners om kennis te komen maken.

Ook de medewerker van een nabijgelegen verfwinkel ziet dat het goed gaat met de zaken. Woont zelf – evenals de eigenaar – niet in de buurt. Heeft ook geen bekenden in de buurt. Ook de klanten komen niet per definitie uit de buurt maar weten de winkel te vinden omdat het een speciaalzaak is. Buurtbewoners krijgen 10% korting. Moeten ze wel even melden dat ze in de buurt wonen.



LIDWIEN EN MARIUS

## Aanpakken van eenzaamheid 'achter de geraniums'

---

In de Stichting Buurtwerkplaatsen (Cliffordstraat) kunnen mensen allerlei vaardigheden beoefenen in de vorm van cursussen. Deelnemers zijn een mengelmoes van oud en jong, uit verschillende milieus en met verschillende financiële mogelijkheden. Bijzonder is dat het goed met elkaar mixt en dat is te merken in de kleine gezellige kantine waar iedereen elkaar ontmoet tijdens de pauzes en lunch maar ook tussendoor. Je loopt er makkelijk naar binnen. Daar hebben we gesproken met een houtbewerker die als vrijwilliger cursussen houtbewerking verzorgt en daar veel voldoening uithaalt. Zelf woont hij in de Jordaan. Zijn ambitie is om ook de eenzaamheid 'achter de geraniums' aan te pakken omdat hij van mening is dat samen aan het werk gaan betekent dat je uit je sociale isolement komt en mensen bij de samenleving betrokken houdt. Hij zou deze mensen graag willen binnenhalen. Als groot probleem ziet hij dat je geen zicht hebt op wie deze groep mensen is, waar ze wonen en hoe ze te bereiken zijn. Hoe ontdek je ze? In zijn eigen buurt kent hij er een paar die hij op straat weleens aanspreekt, meestal in de supermarkt omdat ze nou eenmaal op z'n tijd het huis uit moeten om boodschappen te doen.

DE VOLGENDE KEER STEL IK DENK IK GEWOON VOOR OM EFFE  
SAMEN ERGENS KOFFIE TE GAAN DRINKEN

### Inzichten

Het inzicht dat het moeilijk zal zijn om juist die groep mensen (mensen in sociaal isolement) te betrekken bij de wijkcommunity. Terwijl dat juist een van de groepen is waarop we willen focussen. Het bedenken is dus een weg om ze te bereiken, misschien via buurtbewoners die wél weten om wie het gaat en als tussenpersoon/ambassadeur kunnen fungeren.

LIDWIEN EN MARIUS

## Verloedering van de openbare ruimte

---

Op de stoep van Café Leopold (in de buurt van de Koperen Knoop, tegenover Albert Heijn in de Van Limburg Stierumstraat) hebben we gesproken met een vaste regelmatige. Eerder zagen we hem met een paar maten uit het café staan praten, wij hebben hem aangesproken toen hij er alleen stond. Handen in de zakken van zijn jeans. Hij woont zijn leven lang al in de Staatsliedenbuurt, momenteel in een woning boven Albert Heijn. Met het café aan de overkant dus.

De buurt is in zijn beleving best wel sociaal. Mensen helpen elkaar nog. Als voorbeeld vertelt hij het verhaal over een oudere vrouw die hij onlangs heeft geholpen om aan de overkant te pinnen. Bekenden heeft ie naar eigen zeggen ook voldoende, onder anderen in de kroeg. Het is nog steeds wel een hechte, vriendelijke buurt.

Minder te spreken is hij over gemeente en stadsdeelbestuur dat te weinig doet aan de slechte staat van de wegen. Hij wijst op de straatranden en de gevaarlijke gleuven die daar ontstaan zijn. Wordt niks aan gedaan. Ook aan het parkeren wordt niks gedaan. Vooral als er festiviteiten zijn in de Westergasfabriek stroomt de buurt vol met bezoekers op zoek naar een parkeerplaats. Dat zorgt voor veel overlast.

De gemeente meet ook duidelijk met twee maten. Ze promoten de horeca op het terrein van de Westergasfabriek maar tegelijkertijd frustreren ze de horeca in de buurt. Daar mag je na acht uur 's avonds niet meer buiten staan, ook niet om even te roken, terwijl mensen dat bij de Westergasfabriek wél mogen. Komt natuurlijk ook door nieuwkomers die in de buurt komen wonen en dan klagen over het café aan de overkant dat er natuurlijk eerder was dan zichzelf. Maar de buurthoreca is dan altijd de dupe.

### Inzichten

Tijdens het gesprek viel ons vooral de nogal mistroostige omgeving op (zeker op een sombere dag) die wordt veroorzaakt door de typische stadsvernieuwingsbouw (jaren 80) met appartementen boven winkelgalerijen met grootschalige winkels (een hoog Albert Heijn en Blokkergehalte). Niet echt een mooi straatbeeld.

TOEN DIE  
MEVROUW VROEG OF IK  
OOK NIET HAAR PINCODE KON  
INTOETSEN, HEB IK GEZEGD DAT  
ZE GELUK HAD DAT ZE MIJ HAD  
AANGESPROKEN IN PLAATS VAN  
IEMAND ANDERS EN DAT ZE DAT  
BETER NIET MEER KON DOEN  
IN HET VERVOLG



## GIJS, MINKE EN EMILIE Yuppenbuurt

---

ALS IK HET  
NIET MEER LEUK VIND  
IN MIJN WIJK, DAN  
GA IK WEG

We spraken een man van ongeveer 50 jaar aan die op de tram stond te wachten bij het Van Limburgstirumplein. Hij woont zelf in de Jordaan, maar moest hier zijn om bloed te prikken. Hij zei dat hij het niet vervelend vond om daarvoor naar een andere wijk te moeten, maar het zou natuurlijk wel makkelijker zijn als je al dat soort voorzieningen in je eigen wijk hebt. We probeerden erachter te komen wat het verschil was tussen de Jordaan en de Staatsliedenbuurt. Hij vertelde dat de Staatsliedenbuurt vroeger heel erg 'pauper' was, maar dat er nu betere woningen, meer voorzieningen, gezellige terrasjes en een fijn park zijn. Het wordt nu alleen steeds meer een yuppenbuurt en de huizenprijzen stijgen enorm. De jeugd krijgt het hierdoor moeilijk. Hij vindt dit vervelend, omdat een mengeling van jong en oud volgens hem belangrijk is voor een wijk. Dan leeft het meer. In de Jordaan is dit allemaal erg fijn, hij zou de Jordaan niet inruilen voor de Staatsliedenbuurt. Hij woont al zowat zijn hele leven in de Jordaan, maar zegt dat hij niet heel erg gehecht is aan de wijk. Als hij het er niet meer naar zijn zin heeft, dan gaat hij wel ergens anders wonen.



## MINKE EN EMILIE Mensen komen langs om een praatje te maken

---

We lopen de Kringloopwinkel binnen en proberen een gesprek aan te gaan met een van de medewerkers. Hoe vinden zij om in deze buurt te werken? Wat valt hun op?

We komen in gesprek met een werknemer die in Oost woont, maar hier bijna elke dag heen gaat voor haar werk. Ze werkt er bijna 3 jaar en heeft het erg naar haar zin, maar ze zou niet hier naartoe willen verhuizen. Het mist de gezelligheid van de Dappermarkt, goede OV voorzieningen en winkels. Er zijn in de Staatsliedenbuurt (in de buurt van de Rataplan vooral) niet zoveel winkels.

Er gebeurt altijd wel wat in de winkel. Er is elke dag wel een vechtpartij of scheldpartij. Er zijn mensen die elke dag langskomen, omdat er altijd wel wat nieuws te vinden is. Of soms om een praatje te maken.

GIJS EN MINKE

## Hier groet men elkaar

---

IK WAS NET NAAR DEZE WIJK  
VERHUISD EN IK STOND RUSTIG  
EEN SIGARETJE TE ROKEN OP MIJN  
BALKON. MIJN BENEDENBUURMAN  
KEEK OMHOOG EN ZEI TEGEN MIJ:  
'WIJ ZIJN GEWEND OM ELKAAR  
HIER TE BEGROETEN. DAT HEB  
IK ALTIJD ONTHOUDEN. HET IS  
TEKENEND VOOR DEZE BUURT  
VOLGENS MIJ. IK DACHT TOEN:  
WAT BEN IK OOK EEN EIKEL DAT  
IK MIJN BUURMAN NIET EENS  
GROET. IK HEB OOK ALTIJD GOED  
CONTACT MET HEM GEHOUDEN. HIJ  
IS NU OVERLEDEN EN LIGT OP DE  
BEGRAAFPLAATS SINT BARBARA.

Advocaat Rolf stond buiten voor café De Gruyter aan het Limburg van Stirumplein een sigaretje te roken in de regen. Hij woonde eerst in Oud-Zuid en hoefde daar niet persé weg, maar hij kreeg een mooie mogelijkheid voor een huis in de Staatsliedenbuurt en is daarom verhuisd. Nu is hij erg tevreden over de wijk. Mensen groeten en helpen elkaar hier (zie quote). We leggen hem kort het idee van de proeftuin uit en hij denkt dat zoiets zou kunnen werken in deze buurt, omdat deze 'inclusief' is. Over Zuid zegt hij: 'Ze zijn minder inclusief dan ze zich voordoen.' Het werd toen hij daar wegging een yuppenwijk, maar nu ziet hij hetzelfde risico hier. AirBnB is hier ook een probleem aan het worden. Als er elke dag iemand anders onder mij woont, dan groet ik ze niet meer.

Rolf vindt het mooi dat er nog kleine zaakjes in de zijstraatjes zitten van de Staatsliedenbuurt. Maar hij denkt dat de zonen en dochters van deze 'mannetjes' de zaak niet meer gaan overnemen, dat zou jammer zijn. Er komen ook steeds meer winkels en terrasjes, het wordt echt gezellig, maar het kan nog beter. Hij denkt dat Westerpark een goede aanjager van de buurt is. Het is een mooi park, maar hopelijk komen er daardoor dan niet allemaal van die coffeeshops zoals in de Haarlemmerstraat.

GIJS EN MINKE

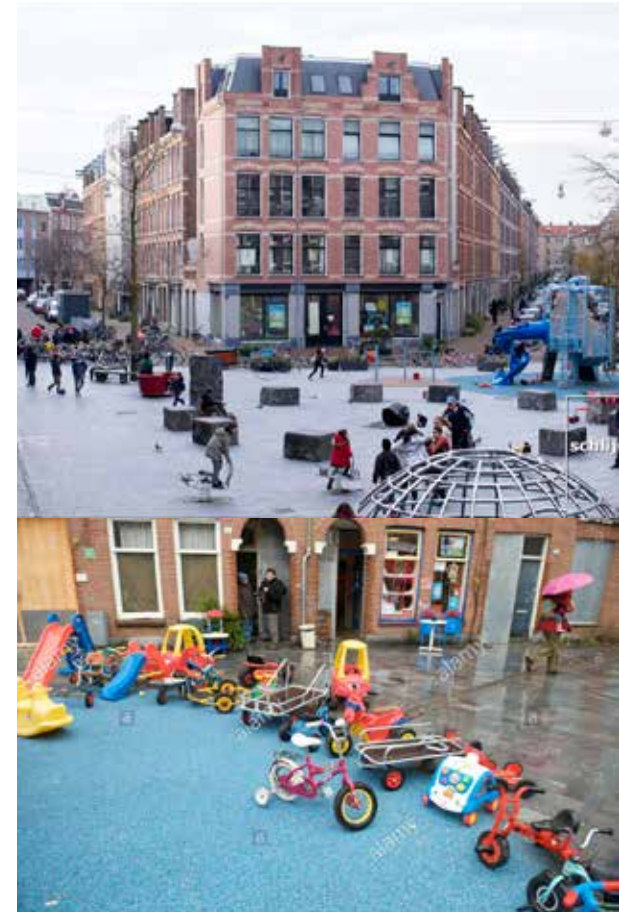
## Het wordt niets zonder Anita

---

Op aanraden van Rolf gaan we langs bij Anita van de Toverbal. We komen aan op een pleintje met in het midden een fonteintje met een ronddraaiende bal, de Toverbal. Veel huizen rondom het pleintje hebben posters op de ramen "Het wordt niets zonder Anita". We treffen het, want er is juist op dat moment een vrouw bezig om de skelters en andere speeltoestellen naar buiten te slepen. We spreken haar aan: "Jij bent vast Anita?". We treffen het, want ze is inderdaad Anita. Ze vertelt trots over de posteractie: "We werken hier allemaal samen. Laatst heeft een buurman me nog geholpen met het maken van een kastje."

Bij de Toverbal kunnen kinderen elke middag buiten spelen. Anita heeft een heleboel skelters, fietsjes en ander buitenspeelgoed. Maar binnen is er ook een ruimte, daar komen soms ouderen om een tosti te eten of kinderen spelen daar spelletjes. Anita vertelt dat ze hier al 19 jaar werkt. Ze is begonnen als vrijwilliger, maar nu krijgt ze betaald. DOCK wil een soortgelijk iets ook opstarten op het Van Beuningenplein, maar het kost natuurlijk tijd om iedereen te leren kennen, met iedereen te kwebbelen en een hechte gemeenschap te vormen. Omdat ze er al zolang werkt, kent ze ook alle hangjongeren. Ze heeft geen moeite om ze aan te spreken, omdat ze vroeger bij haar op het pleintje hebben gespeeld. Als het toch misgaat met een jongere en ik moet ingrijpen, dan bel ik eerst zijn oma in plaats van de politie. Ik heb altijd nog wel ergens contactgegevens. Laatst was er ook een groep hangjongeren uit een andere buurt die voor wat overlast zorgden. Ik sprak ze aan en 'onze hangjongeren', die een eindje verderop stonden, kwamen eraan. Ze zeiden tegen de andere hangjongeren: "Hé, dit is toch niet jullie plein!".

De kinderen komen al bijna! Anita gaat snel verder met het klaarzetten van het speelgoed.



DEZE PLEK IS  
EEN OVERBLIJFSEL VAN  
DE OUDE KRAAKBEWEGING  
NET ZOALS ZAAL100 EN DE  
BLAUWE DUIM DAT ZIJN

MINKE EN EMILIE

## Een natuurlijke mix van mensen



De Buurtwerkplaats stond op ons lijstje van bezoekadressen. Als we aankomen, blijkt dat we ons contactpersoon Peter Buma net hebben gemist (later blijkt dat Lidwien en Marius nog wel met hem hebben gesproken, zie ook hun verhaal over de Buurtwerkplaats), maar gelukkig kunnen we wat vragen stellen aan Anna Marie die bij de balie werkt.

Het is een plek in de Staatsliedenbuurt waar mensen allerlei cursussen kunnen volgen: houtbewerking, lassen, keramiek, etc. Deelnemers zijn zeer verschillende, van alle leeftijden en vanuit allerlei milieus. Omdat je alleen tussen 9.00 en 17.00 terecht kunt, zijn er ook veel mensen die om een bepaalde reden niet kunnen werken. Mensen komen met allerlei verschillende motieven. Sommigen komen om te leren, anderen voor de contacten. Iedereen is welkom. In de kantine praten mensen vaak nog even na. Anne Marie vertelt ook dat ze altijd een (goedkope) maaltijd op vrijdagavond organiseerden. Maar hiervoor moest zij altijd langer blijven, ze wilde nu ook weleens iets anders doen op haar vrijdagavond. Helaas is er toen niemand anders opgestaan, waardoor de vrijdag te vervallen kwam.

We mogen even rondkijken en lopen verschillende werkplaatsen in. Het ziet er allemaal mooi uit en de sfeer is goed. In de keramiekwerkplaats raken we aan de praat met twee cursisten. Ze zijn erg enthousiast over de Buurtwerkplaats en het gemengde publiek wat langskomt. Wij zouden er ook prima bij passen volgens hen!

## VERA EN ANNE Freud

Wij liepen naar binnen bij restaurant Freud en mochten gelijk aanschuiven bij de koffiepauze. Hier werken verschillende mensen met verschillende achtergronden en verhalen. Zo werken hier jongeren die dagbesteding volgen en leren hoe het is om in een restaurant aan de slag te zijn. Ook werken hier volwassen mensen met eenieder zo hun eigen verhaal.

De eigenaresse van Freud gaf aan dat ze het erg fijn zou vinden als Freud wat meer op de kaart zou komen. Zij zou graag zien dat de vraag 'Wat is Freud nou eigenlijk' wat beter beantwoord zou zijn in de wijk.

FREUD GEEFT ME  
HET GEVOEL NUTTIG  
BEZIG TE ZIJN

HET GAAT BETER  
EN BETER, IK HEB  
HET VRESELIJK NAAR  
MIJN ZIN

VOOR  
MENSEN MET  
PSYCHIATRISCHE  
DINGETJES

WE WILLEN DE  
BUURT MEER BINNEN  
HALEN

## VERA EN ANNE Bankjes voor de winkels

In de drogisterij op de Spaarndammerstraat werden wij te woord gestaan door een vrouw die hier sinds jaar en dag haar drogisterij runt. Zij vertelt dat de wijk is veranderd. Na de renovatie zijn er veel koopwoningen gekomen en nu zien we meer tweeverdieners met kinderen. De sociale woningen zijn vrijwel weg. Ook zijn er nu meer eetgelegenheden in de wijk.

De vrouw vertelt over de bankjes voor de winkels in de zomermaanden, volgens haar is dit een goed idee om mensen wat meer bij elkaar te brengen en wat te kletsen. Ook was de braderie vroeger een mooie gelegenheid om mensen bij elkaar te brengen, tegenwoordig is het veel moeilijker om zoiets te organiseren. Nu komen daar meer veiligheidsvoorschriften bij kijken.





LIDWIEN EN MARIUS  
Zaal 100

---

